

мозговима тако је урезана у памети шарена карта земаља са границама одономад, да они њену основну измену осећају као личну увреду, те се никако и не труде, да „мисленим посматрањем“, које је Хегел тражио опет једном схвате Историју као „разуман потребан ток светског духа“. Они радије падају у сваку смицалицу која се допада њиховом прашином попалом шаблону, не подозревајући ни мало, да ту као и свуда они који кивно мрзе све што је ново по занату стварају најопипљивије лажи и са планом их даље растурају. Црногорски раскраљ Никола, кога је у новембру 1918. његов народ с правом најурио као бестидног експлоататора, крвавог тирана и бедног издајника, покушава из Рима не само најмљеним четама, снабдевеним грешним новцем италијанског империјализма, да у Црна Брда унесе грађански рат за кроћену династију, него храни и преко листа „*Escho del Montenegro*“ европску јавност најнеукуснијим татарским вестима о југословенским приликама. А из главнога града Штајерске, куда је са банкротираним политичким шићарцијама Ивицом Франком, Саксом и њиховим солоједницима ишчишћено на једну гомилу све сметлиште из целе Хрватске, и где се дојучерашњи хапсбуршки лакеји прерушавају у велико хрватске републиканце, провиру и у прилог италијанске жудње за освајањима на Јадранском Мору и других непријатељских снага у будућности исто тако слободно измишљани извештаји у свет кроз ступце „*Грацер Тагес-пост-а*“. Оно што штампа у Немачкој износи на сто пред своје читаоце о *Југославији* потиче у четири петине из једнога од та два подјед-